

N:o 4.

Ank. till Riksd. Kansli den 27 Jan. 1870, kl. 6 e. m.

*Kongl. Maj:ts nådiga Proposition till Riksdagen, angående ändringar i §§.
45, 46 och 47 af Förordningen om kommunal-styrelse i Stockholm;
Gifven Stockholms Slott den 22 December 1869.*

I skrifvelse af den 1 December 1868 hafva Stockholms Stadsfullmägtige på anförda skäl hemställt, det Öfverståthållare-embetet ville vidtaga nödiga åtgärder i ändamål att, derest sådant kunde ega rum utan ökade kostnader för kommunen, från och med år 1870 årligen en andra uppbörsstämma blefve hållen under första hälften af Juni månad, vid hvilken de kommunens skattskyldige innevånare, som icke vid den första uppbörsstämmman inbetalat de bland nästföregående årets utskylder, som skulle ingå till Stadsfullmägtige underlydande nämnder, borde sistnämnda utskylder erlägga; hvarjemte Stadsfullmägtige anhållit, det Öfverståthållare-embetet ville hos Kongl. Maj:t göra underdårig framställning om meddelandet af nådiga föreskrifter dels derom, att skattskyldig, som underläte att under utlyst uppbörsstämma verkställa honom åliggande inbetalning af påförda utskylder till Stockholms kommun, skulle erlägga ersättning för utsökningskostnad, beräknad efter fem öre å hvarje riksdaler af utskyldernas belopp, hvilken ersättning borde till stadskassan ingå, och dels derom, att hufvudstadens kronouppbördskommissarier må ega enahanda omedelbara utmätningsrätt för alla Stockholms kommun tillkommande afgifter, som för utbekommande af kronoutskylderna vore stadgad.

Sedan Stadsfullmägtige i särskild skrifvelse af den 8 Juli innevarande år ytterligare anhållit, bland annat, att Öfverståthållare-embetet ville anmoda uppbördsmännen att å Drätselnämndens depositionsräkning i Riksbanken insätta de skattebidrag, hvilka under uppbörsstämmman inflöte, hvarefter det skulle åligga Drätselnämnden att af de sálunda å dess depositionsräkning insatta skattebidrag tillhandahålla öfriga nämnder dem tillkommande belopp genom att insätta ifråga-

varande andelar å dessa nämnders depositionsräkningar i Riksbanken, har Överståthållare-embetet i underdålig skrifvelse den 2 sistlidne September anfört, hurusom det icke kunde förnekas, att ett samtidigt erläggande af krono- och kommunalutskylderna numera, till följd af dessa sednares efter hand stegrade belopp, i många fall måste kännas betungande för skattskyldig, som hade att, utom personlig skatt, utgöra bevillning efter andra artikeln jemte derå belöpande kommunalafgifter ej mindre för kommunens gemensamma behof, än äfven till de särskilda territoriela församlingarne, i synnerhet när inbetalningen, såsom nu vore fallet, skulle ega rum under en tid af året, då utskyldernas erläggande i alla händelser för mången fölle sig företrädesvis oläggt; hvadan och då hela uppbördens fördeling på två terminer deremot kunde antagas för en öfvervägande del af de skattskyldige bereda en så väsendtlig lättnad vid skatternas utgörande, att en förändring i detta syfte åtminstone på försök borde vidtagas, Överståthållare-embetet i underdåighet hemställt, att Kongl. Maj:t täcktes i nåder medgifva, det bemålda embete, utan hinder af den i § 45 af nådiga Förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 Maj 1862 meddelade föreskrift, att uppbördens af de utaf Stadsfullmägtige till uttaxering beslutade afgifter skall verkställas i sammanhang med den af utskylderna till Kongl. Maj:t och Kronan — måtte, så länge det af Stadsfullmägtige äskades och af Överståthållare-embetet befunnes lämpligt, ega att på det sätt och under de vilkor sådant, med hänsyn till Stadsfullmägtiges förbehåll i afseende på omkostnaderna, kunde ega rum, utan att tillskynda vederbörande tjenstemän oskäligen ökade utgifter i och för tjensterna, eller förhindra fullgörandet af öfriga tjensteålligganden, ordna uppbördens af kommunalutskylderna i Stockholm så, att anständ med en del af dessa utskylders erläggande till en för sådant ändamål utsatt särskild uppbördsstämma medgåfves skattskyldig, som af ett sådant anständ ville sig begagna.

Beträffande Stadsfullmägtiges anhållan om särskilda bestämmelser, angående det äfventyr, för hvilket skattskyldig utsatte sig genom att icke å föreskrifna tider erlägga sina kommunalutskylder, så, enär erfarenheten vitsordat behovvet af sådana bestämmelser ej mindre för rikets öfriga städer, än och företrädesvis för Stockholm, hvarest tillförene, under det uppbördens af större delen utaf communalafgifterna ombesörjdes af särskilda uppbördsmän, böter för uraktlåten betalning af dessa afgifter utgingo med ända till sex öre å riksdalern af restantiebeloppet, har Överståthållare-embetet i underdåighet anhållit om nådig föreskrift derom, att skattskyldig, som underläte att under utlyst uppbördsstämma verkställa honom ålliggande inbetalning af påförda utskylder till Stockholms kommun, skulle såsom ersättning för utsökningeskostnaden erlägga fem öre å hvarje riksdaler af dessa utskylders belopp, hvilken ersättning skulle till stadskassan ingå.

Vidkommande Stadsfullmägtiges hemställan, det Kongl. Maj:t täcktes i nåder förordna, att kronouppbördskommissarierna i Stockholm skulle ega enahanda utmätningsrätt, utan föregången särskild lagsökning, för alla Stockholms kommun

tillkommande afgifter, som för kronoutskylderna vore stadgad, har Öfverståthållare-embetet ansett sig desto heldre böra tillstyrka nådigt bifall till denna anhållan, som en dylik omedelbar utmätningsrätt, hvilken icke allenast blifvit genom nådiga Brefvet den 4 Maj 1849 ofvannämnde uppbördskommissarier tillerkänd i afseende å fattigförsörjningsmedlen i Stockholm, utan jemväl syntes vara i § 70 af Nådiga Förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 Mars 1862 medgifven i fråga om resterande kommunalutskylder derstädes, utgjorde ett nödvändigt vilkor för möjligheten att, utan en betydlig och kostsam tillökning i tjenstemannapersonalen, verkställa den förnyade och mödosamma restantie-indrifning, som af en särskild uppbördssämma för en del kommunalutskylder blefve en följd.

Slutligen har Öfverståthållare-embetet visserligen funnit Stadsfullmägtiges ofvan omförmälda den 8 Juli innevarande år gjorda framställning icke vara öfverensstämmende med den i § 46 af nådiga Förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm meddelade föreskrift, att »de skattebidrag, hvilka under uppbördssämman ingå, skola af uppbördsmännen, med iakttagande af den fördelning, hvarom, efter bidragens olika ändamål, föreskrift varder genom Öfverståthållare-embetet meddelad, insättas i Riksbanken å de depositionsräkningar, förvaltningsnämnderna hvar för sig der böra öppna; men då den af Stadsfullmägtige ifrågasatta åtgärd skulle utan att någon olägenhet deraf vore att befara, medföra förenkling och lättnad vid medlens insättning, särdeles som de för de särskilda nämndernas behof afsedda skattebidrag numera å debetsedlarne upptoges under den gemensamma titeln kommunalskatt, har Öfverståthållare-embetet i underdånhet anhållit, det Kongl. Maj:t täcktes i näder tillåta Öfverståthållare-embetet förordna om de inflytande, till Stadsfullmägtige ingående, kommunalafgifternas insättning i Riksbanken på sätt Stadsfullmägtige hemställt.

Enär det icke bör vara Stockholms kommun mera än andra rikets städer betaget att, om sådant finnes lämpligen kunna ske, få uppbördens af de till kommunen utgående afgifter verkställd på annan tid, än den för kronouppbörden bestämda, och med afseende å hvad Öfverståthållare-embetet anfört dels till stöd för Stadsfullmägtiges hemställan i fråga om äfventyr för skattskyldig, som underläter å föreskriven tid erlägga sina kommunalutskylder, ett äfventyr, som likväl synes icke lämpligen böra för Stockholm sättas högre, än till det för Riket i öfrigt genom Kongl. Kungörelserna den 29 Juni 1866 och den 8 September 1868 bestämda provisionsbelopp af tre procent, dels dock om Kronouppbörds-kommissarierne i Stockholm tillkommande omedelbar utmätningsrätt för afgifter till Stockholms kommun samt om insättning af sådana skattebidrag å drätselnämndens depositionsräkning i Riksbanken, har Kongl. Maj:t funnit i dessa hänseenden föreslagna bestämmelser vara af beskaffenhet att böra hufvudsakligen godkännas. Då de emellertid samliga falla inom området för kommunal-lagstiftningen, hvilken, enligt § 57 Rege-ringsformen, tillhör Konungen och Riksdagen gemensamt, samt icke kunna medde-las utan ändring eller tillägg i Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse i

Stockholm den 23 Maj 1862, vill Kongl. Maj:t härmed i näder föreslå Riksdagen att antaga följande förändrade lydelse af §§ 45, 46 och 47 i ofvannämnda Kongl. Förordning:

§ 45.

Sedan i nu stadgad ordning utgifts- och inkomststat blifvit af Stadsfullmägtige fastställd, samt uttaxering af vissa belopp för särskilda behof beslutats, gifve Stadsfullmägtige Öfverståthållare-embetet del deraf, hvarefter bemälda embete låter genom Kronouppbördsverket debiteringen enligt sednaste bevillningstaxeringslängd förrätta, ävensom, der ej Stadsfullmägtige genom beslut, som af Öfverståthållare-embetet godkännaas, annorlunda förordnat, uppbördens i sammanhang med den af utskylderna till Kongl. Maj:t och Kronan verkställa.

De utskylder till staden, hvilka icke blifvit inom föreskrifven tid erlagda, låter vederbörande uppbördsmannen i laga ordning uttaga. Vid indrifvandet af sådana medel må derutöfver hos den restskyldige såsom ersättning för utsökningskostnaden uttagas tre öre å hvarje riksdaler af de resterande utskyldernas belopp, hvilken ersättning skall till stadskassan ingå.

§ 46.

De skattebidrag, hvilka under uppbördsstämman ingå eller efter dess slut i laga ordning indrifvas, skola af uppbördsmannen insättas å Drätselnämndens depo-sitionsräkning i Sveriges Riksbank.

§ 47.

Efter uppbördsstämmans slut har uppbördssverket att för hvarje särskildt slag af stadsutskylder afgifva först summarisk och sedan slutlig redovisning till Drätselnämnden; gällande i öfrigt de föreskrifter, som redan äro eller framdeles varda genom Öfverståthållare-embetet meddelade.

Vid hvarje redovisnings — — — — — bestämmes.

De till målet hörande handlingar skola vederbörande Utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevägen.

C A R L.

Axel Adlercreutz.

*Utdrag af Protokollet öfver Civil-ärenden, hållt inför Hans Maj:t Konungen
uti Stats-Rådet å Stockholms Slott den 22 December 1869.*

Närvarande:

Hans Excellens, Herr Justitie-statsministern, Friherre *De Geer*,
Hans Excellens, Herr Statsministern för Utrikes Ärendena, Grefve *Wachtmeister*,
Statsråden: Friherre *af Ugglas*,
Bredberg,
Thulstrup,
Carlson,
von Ehrenheim,
Abelin,
Berg,
Adlercreutz.

Departements-chefen, Statsrådet Adlercreutz, uppläste härefter till justering ett, under förutsättning af Kongl. Maj:ts Nådiga bifall till hvad i sist omförmälda ärende blifvit af Stats-Rådet tillstyrkt, uppsatt underdånigt förslag till Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition till Riksdagen, angående ändringar i §§ 45, 46 och 47 af Förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm;

Och behagade Kongl. Maj:t, jemlikt Stats-Rådets enhälliga underdåniga tillstyrkande, i Nåder gilla detta förslag samt befalla att, i öfverensstämmelse dermed, Nådig Proposition, så lydande som bilagan till detta Protokoll visar, skulle till Riksdagen i vanlig ordning afståtas.

Ex protocollo.
W. Th. Strokirk.